

floræ principium petamus. Divisit ex
instituto Moyſis Joſue tribui Leviticæ fi-
liis Aaron quadraginta octo Civitates ad
habitandum, eaſdemque non ſimul poſi-
tas; ſed quod e cæteris tribubus eſſent ac-
ceptæ e diverſis Palæſtinæ locis, ubi ſin-
gulæ degerent, ab invicem longioribus
interdum ſpatiis ſeparatas. Cum itaque
eaſdem Civitates ſortirentur; prima, quæ
egreſſa eſt forte, data eſt familiæ Caath
Levitici generis ex filiis Aaron, Civitas
e tribu Juda, quæ Cariatharbe, aliter ve-
ro Hebron, ſive Chebron eſt nominata,
poſita (ut eadem divina Scriptura teſta-
tur) in monte Juda, in qua quidem re-
gione nulla alia erat civitas Sacerdota-
lis.

II. Probatur, Civitas illa, de qua loquitur
S. Lucas, non fuit Hieruſalem, quia hæc
non pertinebat ad tribum Juda, ſed ad
tribum Beniamin; non fuit Betlehem,
quia hæc quanvis fuiſſet de tribu Juda,
non erat tamen Civitas Sacerdotalis; non
fuit Emmaus, quia nec etiam hæc erat
Civitas Sacerdotalis; nec fuit Civitas Ma-
cherontis, quia hæc erat de tribu Ruben:
ergo remanet, quod fuerit Hebron, quæ
etiam dicitur Cariatharbe, quoniam hæc in
montanis ſita fuerit ad tribum Juda perti-
nuerit, & Civitas fuerit Sacerdotalis, in
qua Zachariæ habitabat. Proſequitur Ba-
ronius narrare Hebronis decora, nimi-
rum, quod hæc Civitas, excepta Jeruſo-
lyma fuerit cæteris Urbibus Palæſtinæ ex-
cellentior; ibi enim habitavit Abraham,
David eſt unctus, Patriarcharum ſepul-
chra videbantur. Joſeph antiqui. lib. 5.
cap. 1. multa de ejus antiquitate ſcribit,
quemadmodum etiam de bello judaico
lib. 5. cap. 6. & Hieronymus de locis he-
braicis hæc habet; *Eſt quercus Mambre
juxta Chebron, in qua uſque ad ætatem in-
fantia mea, & Conſtantii Regis imperium,
terebinthus monſtratur pervecus, & annos
magnitudine indicans, ſub qua habitavit
Abraham; miro enim cultu ab Ethnicis ha-
bita eſt, & velut quodam inſigni nomine con-
ſecrata. Et epiſt. 27. Ascendit Chebron,
hæc eſt Cariatharbe, id eſt Oppidum virorum
quatuor, Abraham, Iſaac, Jacob, & Adam
magni, quem ibi conditum, juxta librum Jeſu
Nave, Hebræi auſumant, licet plerique Ca-
leb quartum putent, cujus ex latere memo-
ria monſtratur.* Baronius vero hæc de ea-
dem Civitate Hebron proſequitur, dicens
citato loco: „ Qui vero regionis illius
loca deſcripſerunt, viginti duobus mil-
liaribus Chebron ab Jeruſolymis diſtare

reſtantur. Quomodo autem idem locus
quod ibi fuiſſet quercus Mambre, ubi tres
viſi ſunt Abraham Angeli, qui unum ado-
ravit, ſumma veneratione a Chriſtianiſ;
Judæis, pariterque Gentilibus haberetur,
Sozomenus pluribus ſcribit. Sed de his
nos ſuo loco deinceps habemus. Jam
ex dictis ſatiſfactum putamus de præter-
miſſo nomine Civitatis, nimirum non
incuriæ historiæ eſſe tribuendum: cum,
quod diximus, ſufficienter eam nominari
videatur. Etenim cum dicar Zachariæ
in illa ſedem fuiſſe, conſtat Sacerdotalem
fuiſſe Civitatem: cum vero adſciat in
montanis Juda ſitam, Chebron neceſſario
ſignificatam eſſe apparet. Unde & cer-
tum eſt, errare illos, qui per Civitatem
Juda in montanis poſitam, putant Jeruſo-
lymam eſſe intelligendam; nam non eſt
annumerata inter Civitates Sacerdotalis
apud Joſue Hieruſalem, quæ potius regia
erat Civitas; quo tantum tempore vicis
ſuæ Sacerdotes, qui in ſuis habitabant Ci-
vitatibus, accedere conſueverunt. Bur-
chardus autem in deſcriptione Terræ
ſanctæ, domum Zachariæ ſic ponit in
montanis Judææ, ut tamen ab Hebron,
ſeu Chebron, novem leucis diſtare, ea-
demque non in Civitate, ſed in campe-
ſtribus ſitam dicat; at certe auctore Luca
Evangelifta, intra Civitatem Juda poſi-
tam fuiſſe Zachariæ domum, non in
campeſtribus, conſtat. Quæ autem
(ut ad rem redeamus) ibi ea ſalutatione
fuit facta, nempe quod infans in utero
Eliſabeth exultavit, ſimulque ſanctifica-
tus eſt, de Mariæ Cantico, ſpirituque
prophético, Joannis natali, atque Zacha-
riæ recepta loquela, & gratiarum actio,
exakte S. Lucas deſcribit, ut non ſit opus
aliquid addere, vel verbis aliis recenſe-
re.

Secunda Concluſionis pars probatur I. B. Jo-
ſeph datus fuit B. Virgini, ut cuſtos fi-
delis, ut comes individuus, ut adjutor
fidiffimus in omnibus operibus, ac labo-
ribus ejus: ergo convenientiffimum fuit,
ut ipſam in itinere illo longo equidem,
arduo, ac laborioſo, comitaretur. Ante-
cedens eſt fere Scriptorum omnium, &
Patrum, qui de B. Joſepho loquuntur,
& ſcribunt. Conſequentia ſequitur; ece-
nim in nullo alio opere, ac labore indi-
gebat magis Maria Joſephi Cuſtodia, ac
adjutorio, quam in itinere illo, quod
ſuſcipere debebat Virgo prægnans & ſo-
la.

II. Probatur. Qui nobis hæc in parte con-
tradi-